

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de 6284 No lu Kanunun ve İstanbul Sözleşmesinin etkin biçimde hayata geçirilmesi ve kadınlara yönelik şiddete karşı alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve İçtüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını teklif ve arz ederim.

Filiz Kerestecioğlu

Halkların Demokratik Partisi Grup Başkan Vekili

İstanbul Milletvekili

Gazetecilerin derledikleri rakamlara göre, Türkiye’de 2017 yılının ilk on ayında toplam 240 kadın, yakınları ya da hiç tanımadığı erkekler tarafından öldürülmüştür. Adli makamlardan saklanan, basına yansımayan, kaza veya intihar süsü verilen cinayetlerin de yaşandığını ve tablonun çok daha endişe verici olduğu bilinmektedir. Erkek şiddetine uğrayan kadınların çocukları da şiddetin hedefi olmaktadır. Son dönemde bu şiddet kadınların beraberindeki çocuklara da yönelmiştir. Geçtiğimiz hafta, 4 yaşındaki Elif Mina ve 2 yaşındaki Miray Hira, babaları Ali Yardım tarafından acı biçimde öldürülmüştür. Çocukların anneleri, Dilek Çakır’ın ifadeleri kadına yönelik şiddet karşısında koruyucu ve önleyici zaruri tedbirlerin alınmadığını bir kez daha ortaya koymaktadır. Dilek, aylardır Ali Yardım’dan boşanmaya çalıştığını, evliliği boyunca şiddet gördüğünü, tehdit edildiğini, şiddetten kaçmak için sığınakta kaldığını ifade etmektedir. Ali Yardım, kendisini öldürmeye çalıştığı için defalarca savcılık ve emniyete gitmesine ve uzaklaştırma karar almasına rağmen babalarına çocukları görme ve çocuklarla kalma izni verilmiş, ne yazık ki bu korkunç cinayet göz göre göre işlenmiştir.

Türkiye’de kadına yönelik şiddete karşı koruyucu ve önleyici tedbirlere ilişkin ihmaller daha önce Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)’e de taşınmıştır. Mahkeme, “Opuz Türkiye’ye karşı” kararında, kendi tarihinde ilk defa kadına yönelik şiddet/kadın cinayeti davasında, bir ülkeyi, yaşam hakkı ihlalinin mahkum etmiş ve kadına yönelik şiddet ve devletin şiddetle mücadelede özen yükümlülüğü hakkında kapsamlı bir içtihat ortaya çıkarmıştır. Kadın hareketinin mücadelesiyle ve uluslararası alandaki bu kötü itibarını onarmak için Türkiye, Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi’ne (İstanbul Sözleşmesi) imza atmış, 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kadın hareketinin yoğun emeğiyle yürürlüğe girmiştir.

Fakat ne yazık ki, 6284 Sayılı Kanun'un ve uluslararası sözleşmelerin gerekleri yerine getirilmediği için yukarıda ifade edildiği gibi, kadın ve çocuklar şiddete maruz kalmakta ve hatta cinayete uğramaktadırlar.

Dahası, gerek kamuoyunda Boşanmaların Önlenmesi Komisyonu olarak bilinen Meclis Araştırma Komisyonu (Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar ile Boşanma Olaylarının Araştırılması ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu) çalışmalarıyla gerekse de, bazı medya kuruluşlarında yayımlanan yazılarla, 6284 sayılı Kanun açıkça hedef gösterilmekte ve söz konusu Kanunun şiddeti önlemek için öngördüğü yaptırımlara karşı kamuoyunda düşmanlık yaratılmaya çalışılmaktadır.

6284 Sayılı yasa etkin bir şekilde hayata geçirilmediği gibi, bu yasaya karşı saldırılara hükümet sessiz kalmış, şiddet gören, tedbir kararı almış ve şiddet tehdidi altında olan kadınların ihtiyaçları için ilgili Bakanlıklar gerekli koordinasyonu sağlamamış, ŞÖNİM'ler stabil bir yapıya ulaştırılamamış, şiddet hattı, sosyal politika hattına dönüşmüştür.

Şiddete maruz kalan kadınların başvurdıkları kolluk güçleri gerekli tedbirleri zamanında almamakta, kadınları yanlış yönlendirmekte, şiddet uygulayan kişiyle barıştırmaya çalışmakta, koruma tesis etmek vb görevlerini yerine getirmemektedir. Soruşturma, savcılık ve mahkeme aşamalarında da kadınlar ihmal ve kötü muamele ile karşılaşmaktadır.

Diğer yandan, yasanın uygulanması için kapsamlı kampanyalar organize edilmemiş, alanda çalışan kadın örgütleri, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından politika belirleme, uygulama ve değerlendirme süreçlerinden dışlanmışlardır.

Tüm bu sorunlara çözüm bulunması için Meclis'in acilen sorumluluk alması gerekmektedir. Kadına yönelik şiddeti önlemek, kadın ve çocukların yaşam hakkını korumak, Türkiye'de 6284 No lu Kanunun ve İstanbul Sözleşmesinin etkin biçimde hayata geçirilmesi ve iç hukukla uluslararası sözleşmeler arasındaki tutarsızlıkların uluslararası sözleşmeler baz alınarak yeniden düzenlenmesi için atılması gereken adımların belirlenmesi ve TBMM'nin bu yakıcı sorunla mücadelede daha aktif bir rol üstlenmesi amacıyla bir Araştırma Komisyonu kurulmasını talep ederiz.